Dies annos vivat in ipsis septingenta anni. Qm hoc tm̄ possit & spatium
istum augustum transire vix est magnus locus adeo pcta. & non possus alius vita
est etiam? Quippe cum vix dies hmi tm̄ty vita est. omnibus p̄ hic vivitur
vere: ait ideo seguendum & alium querendum sc in cro. Igitur dr. Nonne hic est
vita nra? Nonne dspcio? Nonne calamitas ē. Nonne dies nri omes transeunt? Ita
vt hic omia sint omes cosc longitudo. Ut qd ergo si illos tm̄ agmus & grauamur
opi tam instabiles & tam pueri & tam breues sunt? hic tm̄ tm̄ grē vo moueant
instabilitas eōr si ei mihi & longi essent. tm̄ cum sint ē condicio calamitosa. Nm̄
est & pueri & breues sunt. vt illud gro sapiens etiam est. Vide ergo I sapiat
Qm transitus celo & mutatio. si eōr essent stabiles sustinere vmus si mō esse
mihi & infinitis annis sustinerent. & si tm̄s & instabiles essent.
ent in ps̄s (i in scipis & ad pternitatis relati sunt mille sē dies tristes
Si ent in potestatibus (i in vigoribus & viribus robustioris complexionis fre
quentes anni) Septua annis. Et amplius cosc (i robustis vel si qd vltra vigent)
labor & dolor q.d cum non ē vita sī misera. tm̄ possum mihi vo vide
tur pcipientes. putant Plosten ipi vite humane detrigit 10 vel 80 annos. qd sitis ipi
si dr qd vita corrupta & valida sit tristis. Nam ēt negat quin amplius vivere
possint. Sed hic amplius est labor inquit & dolor (i difficultas & angustia vite.) & ea
cum difficultate agnosc & cum molestia: qd ipi ex mor pregrinatis gloriosa vertun
tur ipo modo & virtus ordinatis & plongatis & tristatis adsis
annos hic non negatur pcipi posse.

Qm supervenit mansuetudo & correptionem. Vbi vo videtur esse posse mansue
tudo & ubi est tam ad pce: ipi sq. qz transit & pcessi sq. de vita tm̄ loquitur. Et postea pcipi
mus & gra. Ah tib. Qm transitus celo & mutatio. Nulla error estimatio
ipi q tam mortuos est & transisse putamus vite. Nihil omni sē dies hesterna
no saltem pro me pterita. si hesterna. Si ergo nulle omni si dies hesterna
celo mutat & hic omes celo transitus & postea mutatio. Nostra ai transiens
mutat ad spiritum audet gra b. suq pulchre sapiunt. p. Ubi vo sit. Qm in
morte in trāsierint dies annos non sm̄ meritum redimebant si supervenit
mansuetudo & correptionem (i emendationem) p mortē. si forte & despectum esse
q.d o vina ex quo tanta est via tua sup nos. putavi esse vt no tm̄ via esse. Ad
ira correptionis quidē no erat nisi supervenisset (i supra & major ip via est) man
suetudo. Aliquem corripi non possemus. si tm̄ dominari. Et via est ipius mansue
tudo ad ipsum esse in nobis. Et est tristis hec pte vt sit p mansuetudinem via correptio
quia prius sine erat ira dominata.

Qm quis novit potestatem ire tue. & pre timore tuo ira tua dinumerare.
q.d. Nullus scit qm sit fortitudo ire tue. q̄ multus resistit, multus frigere multus
flectere pt: nisi tu cui revelaverit qui sit & fortitudo & spūs. hoc ē iste si modo
sit. & si via mansuetudinis qua corripit. nō sit tam magna vis in mansuetudine
ejus qm sit via superantis & qm vincentis. Ergo vt hoc noscat. opus ē supra
nra mansuetudinis via & correptio. hoc ē tu dignare a nobis
auferre iudicium dei. Quis enim sanus esse qm non metuat emendare? Et si tristis